

РЕШЕНИЕ

№ 7396

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7678** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. С., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 5460 от 06.06.2022 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Изложени са доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че административният орган е игнорирал изложената от жалбоподателя причина за напускане на страната му на произход – преследване от недържавен агент. След като не е обсъдил всички относими факти от личната история, административният орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Посочено е, че в решението е изложен преразказ на известни факти, но изведените въз основа на тях изводи са формални, поради което актът не е надлежно мотивиран. На следващо място се сочи, че обжалваното решение противоречи на приложимите норми от ЗУБ, тъй като „преследването“, както и рискът за личната сигурност не са абстрактни категории, поради което е следвало да бъдат преценени в съответствие с конкретната ситуация и конкретната държава на произход, в контекста на ситуацията с правата на човека. Иска се отмяна на обжалваното решение.

В хода на устните състезания, жалбоподателят, представляван от адв. М., моли за

отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – председател на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочил, че видно от доказателствата по административната преписка, жалбоподателят е напуснал доброволно страната си по икономически причини. Твърди, че изложената бежанска история е непоследователна и противоречива, което е обсъдено в обжалваното решение. От справка за М. е видно, че към момента няма въоръжен конфликт, както и че от наличните данни в същата по отношение на сочената от жалбоподателя групировка „С./С.“ било видно, че в общодостъпните източници никъде не се съдържали данни, че става въпрос за групировка, а било посочено, че се касае за определен етнос.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Счита, че административният орган е постановил законосъобразно своето решение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало въз основа на молба за предоставяне на международна закрила вх. № РД09-2074 от 04.11.2021 г. по описа на РПЦ – [населено място], подадена от Х. С.. На същата дата е съставен регистрационен лист, в който е отразено, че кандидатът е гражданин на М., [дата на раждане] в [населено място], М., религия – мюсюлманин, без образование, професия – общ работник, семейно положение – женен, владеещ френски и пулар, без документи за самоличност. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с реф. № [банкова сметка]. Лицето е запознато срещу положен подпис с писмени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и със списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци.

В хода на административното производство с чужденеца са проведени две интервюта – на 16.11.2021 г. и на 18.02.2022 г.

При проведеното на 16.11.2021 г. интервю, Х. С. е заявил, че напуснал М. преди около девет месеца, като се отправил към С., а от С. легално заминал със самолет до Турция. В България пристигнал нелегално. Първо бил превозен с автомобил, а след това продължил пеша. Посочил като последен адрес в държавата си на произход [населено място], като отбелязал, че живял и в столицата Н.. Като причина за напускането на М. посочил наличието на расизъм, като обяснил, че между черните и белите хора имало проблеми, поради които нищо не можел да прави, нямал пари. В М. живеели майка му, жена му и четирите му деца – Ф., Самба и близнаци, родени на 30.10.2021 г. Посочил, че в семейството му никой не работи, а той им изпращал пари.

При проведеното на 18.02.2022 г. интервю, С. е заявил, че бил животновъд. От продажбата на добитък спестявал пари, с които се изхранвал, но се появила въоръжена групировка, която избил добитъка му. Приел, че животът му бил заплашен и се наложило да напусне страната си. Нападателят били от бунтовническата групировка „С.“, принадлежащи към етническата група „хардане“. Разбрал, че животът му бил заплашен, след като му избии козите, които били неговият поминък. Споделил, че трябвало да напусне, защото щял да умре от глад. Разказал е, че бунтовниците подозирали, че укривал животни и го предупредили, че

ако не им каже къде са, ще отнемат животите на него и семейството му. За семейството си е посочил, че баща му починал, а той живеел с малкия си брат и майка си, която била парализирана. Заявил е, че не е имал проблеми, заради изповядваната от него религия. Напуснал М. през месец юли 2020 г. нелегално, с малко корабче за С., след което заминал за Турция. Преминал българската граница нелегално и го заловили. Посочил е, че в Турция се сдобил с френско разрешително за пребиваване срещу сумата от 400 евро и с него пътувал към България. Заявил е, че не може да представи никакви документи за самоличност, защото нямал такива. В момента в М. останал само малкият му брат, тъй като майка му починала преди месец. Причината за напускане на държавата на произход била бедността. Поминъкът му бил съсипан, стадото му било избито, не можел да си плаща наема, не знаел какво да прави и нямал възможност да започне друга дейност. Определил е като насилие срещу него действията на групировката, тъй като след като избили стадото му, го набили и него. Заявил е, че в техния район Б. била налице несигурност и ако отвърне на групировките имало опасност да си загуби живота. Не знаел дали в момента съпругата и децата му имали какво да ядат.

Съгласно писмо рег. № М-17361 от 29.12.2021 г. ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на Х. С..

С оспореното в настоящото производство решение № 5460 от 06.06.2022 г., издадено от председателя на ДАБ, е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. С., на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ. Административният орган е приел, че посочените от молителя причини, заради които е напуснал държавата си по произход, не са свързани с реална опасност за неговите живот и здраве, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и в този смисъл са ирелевантни за търсената закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Жалбоподателят е посочил, че е напуснал държавата си доброволно и единствено по икономически причини. Ответният орган е обсъдил обстановката в М. въз основа на приложената по преписката справка вх. № МД – 119/25.02.2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС и е приел, че спрямо кандидата не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като в М. не е налице опасност за неговия живот и здраве, която опасност да бъде в резултат от въоръжен конфликт, при който мирното население да е подложено на безогледно насилие. Посочено е, че видно от справката, налице е мирно предаване на властта, което органът приел като още един показател за нивото на сигурността в страната.

По делото са представени две справки: вх. № МД – 119/25.02.2022 г. и вх. № МД-711/02.11.2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, като във втората представена справка е отбелязано, че в общодостъпните източници не е намерена информация, относно съществуването на групировка с наименование „С./С.“. В един източник бил открит превод на думата, която означавала “Рибари Фулани“, като е посочено, че представителите на етноса Фулбе са една от най-големите етнически групи в С. и западна А..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал.3 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от председателя на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ. Решението е издадено при спазване на

административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същото е съобразено с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорения акт. Ответният административен орган е установил относимите за случая факти, въз основа на които е формирал подробно мотивирани правни изводи.

Правилен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. При проведеното интервю Х. С. изрично е заявил, че единственото му желание е да си осигури средства за препитание и в тази връзка е подал молбата си за закрила в Република България.

Посочените от Х. С. причини за желанието му да получи закрила, не са сред основанията, предвидени с чл. 9, ал. 1 ЗУБ, обосноваващи предоставяне на хуманитарен статут. Жалбоподателят изрично е заявил, че не е имал проблеми с властите в М. и не са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не е посочил като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности, предвидени в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, а твърденията за заплахи от бунтовническа групировка С. не бяха подкрепени нито с доказателства, нито от направените от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС проучвания. На следващо място, попитан за причините за напускане на страната си на произход, жалбоподателят посочва липсата на средства за издръжка, а не страх за живота си. Ето защо, изложените от лицето причини, за нежеланието му да се завърне в М. не обосновават извод за преследване или тежки посегателства, обуславящи предоставяне на закрила по реда на ЗУБ.

В случая не се установяват и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. В процесното решение правилно е установено, че по отношение на чужденеца не е налице заплаха, поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. От приложените по делото справки вх. № МД – 119/25.02.2022 г. /л.13/ и вх.№ МД-711/02.11.2022 г. /л.71/ на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС се установява, че ситуацията в М. не предполага опасност за неговия живот и здраве, която да е в резултат на въоръжен конфликт, при който мирното население да е подложено на безогледно насилие. Видно от изложените данни също е, че М. си сътрудничи с ВКБООН и правителството съдейства за разрешаването на проблеми, касаещи опазване на основните човешки права. В тази връзка следва да бъде съобразено и заявеното от чужденеца, че има съпруга и четири деца, които живеят в М., като не е споделил, че същите са подложени на опасност от посегателства.

С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, административният орган е постановил решение, съответстващо на материалния и процесуалния закон, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Х. С., Л., срещу решение № 5460 от 06.06.2022 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: